

NGẮC NGOÀI ĐẾN BAO GIỜ?

Ông Tô Lâm – Tổng Bí thư Ban Chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam và Chủ tịch nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam (Ông cũng là Ủy viên Thường vụ Đảng ủy Công an Trung ương, Chủ tịch Hội đồng Quốc phòng và An ninh, và Trưởng Ban Chỉ đạo Trung ương về phòng chống tham nhũng, tiêu cực. Còn chức nào ông chưa tóm? Đúng là độc tôn, độc trị!) đến China từ ngày 14 đến 17 tháng 4 năm 2026. Đây là một bước đi ngoại giao đầy quan trọng – cấp nhà nước, trên cương vị là lãnh đạo cao nhất của Việt Nam. Chuyên thăm này không chỉ dừng lại ở những cái bắt tay xã giao; đó là một nỗ lực thúc đẩy thực hành nhanh chóng **Chiến lược “3+3”** (*), nhằm củng cố “Cộng đồng chia sẻ tương lai” – một cách nói hoa mỹ để diễn tả việc họ đang gán kết nền kinh tế và an ninh của nhau chặt chẽ hơn bao giờ hết.

Tô Lâm trông có vẻ sung sướng, hãnh diện với sự đón tiếp long trọng của China. Các ông lớn mặc âu phục, các bà lớn cũng mặc quốc phục hiện diện sát bên. Nội các China dàn hàng chào danh dự. Tô Lâm bắt tay muốn rụng tay! Càng ngày hình thức ngoại giao càng giống các nước tự do. Con tắc kè thay màu quá lệ nhưng cái cốt lõi thì vẫn ẹ như xưa!

Việt Nam và China đã ký kết hơn 32 thỏa thuận vào ngày 15 tháng 4 năm 2026, tập trung vào các lĩnh vực:

- **Hải quan & thương mại:** Đây là một bước tiến vô cùng to lớn, bởi thương mại giữa hai quốc gia đã hơn 250 tỷ USD trong năm 2025. Hai bên cũng đang triển khai mô hình “cửa khẩu thông minh” nhằm đẩy nhanh tốc độ vận chuyển hàng hóa.
- **Cơ sở hạ tầng & đường ray sắt:** Trọng tâm phát triển đô thị và kết nối các tỉnh phía Bắc của Việt Nam với mạng lưới đường sắt cao tốc của China chính là một “con đường một chiều”. Một khi những đường ray ấy đã được lắp đặt theo tiêu chuẩn của China, Việt Nam sẽ bị ràng buộc chặt chẽ về mặt vật lý với China trong suốt 50 năm.
Trong nhiều thập kỷ, Việt Nam vẫn duy trì khổ đường ray sắt khác biệt, nhằm ngăn chặn nguy cơ bị xâm lược dễ dàng. Bằng việc chuyển sang áp dụng các tiêu chuẩn của China, Việt Nam đang thực sự hội nhập về mặt vật lý vào hệ thống hậu cần (logistics) của China.
Đây chính là sự thống trị mà không cần chiến tranh. Nếu China nắm quyền kiểm soát hệ thống đường ray, công nghệ tín hiệu cũng như nguồn tài chính, họ sẽ nắm giữ chiếc “công tắc bật/tắt” đối với nền kinh tế xuất khẩu của Việt Nam.
- **An ninh chuỗi cung ứng:** Nhằm bảo đảm các chuỗi cung ứng xuyên biên giới sẽ không bị gián đoạn bởi những biến động chính trị trên phạm vi toàn cầu.
- **Du lịch:** Phát động chương trình “Năm Hợp tác Du lịch Việt Nam - China 2026-2027” với mục đích thu hút khách du lịch trở lại mức trước đại dịch.

Những thỏa thuận này có ảnh hưởng to lớn không thể tránh khỏi như “Con ngựa thành Troy” trong lĩnh vực 5G (the fifth-generation technology standard for broadband cellular networks), dữ liệu lớn (big data) và trí tuệ nhân tạo (Artificial Intelligence (AI)). Cơ sở hạ tầng kỹ thuật số luôn có những “cửa hậu” (backdoors). China sẽ nắm trong tay “chìa khóa” của chủ quyền kỹ thuật số, có khả năng giám sát sự di chuyển của con người, hàng hóa và thậm chí cả quân đội.

Nếu chiến sự bùng phát giữa hai nước, China có thể từ xa vô hiệu hóa hoặc gây “trục trặc” dựa vào những hệ thống do chính họ xây dựng, làm tê liệt hệ thống quốc phòng. China không cần phải điều động 10,000 binh sĩ, khi họ có thể gửi đi 10,000 dòng “code”.

Nhưng đối với Đảng Cộng sản Việt Nam (ĐCSVN), việc áp dụng mô hình quản trị và kỹ thuật công nghệ giám sát của China, đạt đẳng cấp thế giới, sẽ giúp giám sát các mối đe dọa nội bộ và quản lý trật tự xã hội.

An ninh quốc gia (bảo vệ biên giới trước China) không còn là ưu tiên khi so sánh với an ninh nội bộ (bảo vệ quyền kiểm soát của Đảng), một mục tiêu mà China rất sẵn lòng hỗ trợ thực hiện.

Lịch sử cho thấy rằng, khi bạn đã để một siêu cường xây dựng “bộ não” (công nghệ) và “xương sống” (đường rây sắt) cho mình, thì việc nói “Không” sẽ trở nên khó khăn hơn gấp bội.

Ngoại giao “Cây Tre” chỉ là một cái tên hoa mỹ che dấu sự đồng hóa dần. Đó là một chiến lược mà Việt Nam áp dụng, tạo cân bằng giữa các cường quốc, không nghiêng về phe nào, để không bị phá vỡ. Lạ thay, nó luôn bị bão tố vô hình thổi bay và nghiêng về hướng Bắc (China).

Việt Nam cần thức tỉnh về mặt tinh thần và chính trị để thoát khỏi gọng kiềm của láng giềng China. Lập luận của ông Tô Lâm cho rằng, thông qua việc ký kết các thỏa thuận này, họ đang nỗ lực ngăn chặn nguy cơ xung đột với China – “Nếu chúng ta có giá trị kinh tế quá lớn đối với China, họ sẽ không tấn công chúng ta trên Biển Đông.” Không đúng! Vì khi nền kinh tế Việt Nam gắn bó mật thiết với China, sự “tách rời” đột ngột sẽ gây ra một cuộc đại suy thoái kinh tế, bất ổn xã hội, và an ninh quốc gia. Kế hoạch của ông Tô Lâm, dùng sự tăng trưởng kinh tế để giành lại độc lập sau này, chỉ là ảo vọng!

Nếu Việt Nam muốn có độc lập thực sự, tái sinh với căn cước mới (new identity) thì sẽ phải chú tâm vào những điều sau:

- Bảo đảm rằng “bộ não” (lĩnh vực kỹ thuật số) của mình không được sản xuất tại China, tự phát triển công nghệ 6G và AI.
- Cạn thận khi ký kết các thỏa thuận về “cổng biên giới thông minh” và quản lý chuỗi cung ứng kỹ thuật số, Việt Nam không chỉ mua sắm các thiết bị công nghệ; mà thực ra là đang phối hợp các dữ liệu của mình với dữ liệu của China.
- Việt Nam phải chuyển hướng sang mô hình “Đồng sáng tạo” (Co-creation) cùng Nhật Bản và Hoa Kỳ; áp dụng nền kinh tế đa dạng, vượt ra ngoài mô hình của China; không còn một cửa sau cho hàng hóa China. Chuyển trọng tâm các đối tác đầu tư từ China sang Ấn Độ, Nhật Bản và Liên minh Châu Âu (EU) nhằm tạo thế cân bằng.
- Thắt chặt và phát triển các mối quan hệ Đối tác Chiến lược Toàn diện với Hoa Kỳ, Úc và Liên minh Châu Âu (EU). Việt Nam phải là một trụ cột vững chắc trong khối ASEAN cũng như liên minh của những nước Á đông đang phát triển như Ấn Độ, Nhật Bản, Hàn Quốc. Nếu China tìm cách “chèn ép” Việt Nam, thì sẽ có các cường quốc khác trên thế giới đứng ra bảo vệ **với điều kiện ĐCSVN xây dựng tính chính danh của mình dựa trên chủ nghĩa dân tộc và sự tăng trưởng, chứ không phải dựa trên vị thế “đàn em” của China.**

- Giảm thiểu tình trạng tham nhũng – vốn tạo điều kiện cho các thế lực nước ngoài mua chuộc và gây ảnh hưởng trong bộ máy chính quyền.

NÊN NHỚ:

- Việc thay đổi hiến pháp theo con đường pháp lý để tuyên bố rằng chủ nghĩa Marx-Lenin đã “chết” sẽ là bước chuyển mình quan trọng nhất trong lịch sử Việt Nam kể từ năm 1945 để thực sự thoát ly khỏi quỹ đạo ảnh hưởng của China.

- Việc thừa nhận chủ nghĩa Marx đã “chết” sẽ tạo ra một hiệu ứng dây chuyền làm lung lay tận gốc rễ cấu trúc quyền lực và chiến lược đối ngoại của China.

Chủ nghĩa Marx không chỉ là một lý thuyết kinh tế mà còn là **tính chính danh của quyền lực Cộng sản**. Nếu không còn lý tưởng Cộng sản và giai cấp Công nhân thì việc duy trì mô hình lãnh đạo tập trung sẽ khó có thể biện minh trước những đòi hỏi về dân chủ hóa hoặc đa nguyên chính trị theo kiểu phương Tây. Thừa nhận sự thất bại và “đầu hàng” về mặt văn hóa và chính trị là một sự mất sĩ diện to lớn của lãnh đạo Cộng sản China mà họ không thể chấp nhận được!

Thay vì thừa nhận Marx đã chết, China liên tục điều chỉnh và sửa đổi và kinh tế thị trường, công nghệ AI, quản trị hiện đại, ... vào vỏ bọc Marx để duy trì tính chính danh và sức mạnh lãnh đạo.

Mặc dù còn rất ít các quốc gia đi theo chủ nghĩa Marx như Việt Nam, Lào, Cuba, Triều Tiên, nhưng đây vẫn là những “đàn em” dưới trướng, những mắt xích quan trọng trong mạng lưới an ninh và chính trị của China. Việc từ bỏ chủ nghĩa Marx sẽ tạo ra sự nghi kỵ và làm suy yếu liên minh Cộng sản này.

China sẽ gây sức ép kinh tế và chính trị nghiêm trọng lên “đàn em” để duy trì mối quan hệ lâu đời và phức tạp với China, bao gồm cấu trúc đảng Cộng sản và quan hệ thương mại khổng lồ.

Nếu Việt Nam chính thức từ bỏ danh xưng “Xã hội Chủ nghĩa”, China sẽ xem hành động đó như là việc Việt Nam gia nhập liên minh dân chủ phương Tây. Điều này sẽ biến đường biên giới dài 1400km thành một vùng quân sự hóa chỉ sau một đêm, và nhiều khả năng dẫn đến một cuộc phong tỏa kinh tế toàn diện.

Tóm lại: Các thỏa thuận năm 2026 phản ánh một Việt Nam, xét về mọi mặt vẫn chỉ là một tỉnh thuộc "Nam Bán cầu" dưới sự lãnh đạo của Bắc Kinh. Một sự thật “bán nước” phũ phàng!

Đã 51 lần Tháng Tư Đen, 1975-2026, Việt Nam đã thống nhất nhưng vẫn chưa tiến bộ về nhân quyền và dân chủ; vẫn là điều rất lo ngại đối với các nhà quan sát và hoạt động quốc tế. **Tại sao? Hiểm Họa Bủa Vây** tứ bề, chúng ta đã và đang làm gì để “giải phóng” quê hương?

Nguyễn Phương Thúy, April 18/2026

(*) **Chiến Lược “3+3”** (“**3 Sẵn sàng + 3 Đối tác**”) giữa các bộ tương ứng của hai nước: Bộ Ngoại giao, Bộ Quốc phòng, và Bộ Công an.

Chiến Lược “3+3” là khuôn khổ hợp tác giữa Việt Nam và China, chú trọng vào việc kết nối các cơ sở hạ tầng và chuỗi cung ứng theo khuôn khổ “Hai hành lang, một vành đai” của Việt Nam và sáng kiến “Vành đai và con đường” của China.

HIỂM HỌA BÙA VÂY

Tuyệt vọng! Tuyệt vọng!
Tôi đang tuyệt vọng,
Quốc phá gia vong,
hiếm họa bùa vây.
Đám giặc Tàu đang tràn ngập miền Tây,
Vị bauxite hay âm mưu bành trướng.
Chuyện dâng đất Bản Giốc vừa chấm dứt,
Biên giới kê cột mốc mới thụt lùi.
Ái Nam Quan chốn cũ đã mất rồi,
Hòn Phi Khanh phải ngậm ngùi phiêu bạt. (*)
Hoàng Sa, Trường Sa vào tay giặc,
Tàu ngang nhiên bỏ nhậm quận Tam Sa.
Lại lấn thêm lãnh hải của Nam hà,
Án ngữ, kiểm soát cả miền duyên hải.
Tuyệt vọng!
Tuyệt vọng!
Cõi lòng tê tái,
Từ 75 non nước mãi tuột lùi.

Ôi thôi!
Xã hội chủ nghĩa tiêu điều,
Dân tắt bật vì đói ăn thiếu mặc.
Còn cái gì là luân thường xã tắc,
Phẩm giá con người, đạo đức vứt đi.
Sự nghiệp bác Hồ nhồi học làm gì,
Để trở thành kẻ ham quyền, bán nước.
Vô văn hóa, vô tài, vô trí tuệ,
Chỉ kết bè, tham nhũng, cướp của dân.
Độc tài đảng trị, ngu ngốc vô cùng,
Thì chỉ dẫn nước nhà vào tử lộ.

Hỡi ôi!
Bao năm tiền nhân công khó,
Xây dựng nước Nam, thân đổ, máu rơi.
Những trang sử hùng, oanh liệt sáng ngời,
Đời nào cũng có anh hào, liệt nữ.
Từng đánh Pháp, đập tan nền đô hộ,
Từng đánh Nguyên, dẹp Mông Cổ, quân Minh.
Thế nước yếu sao lo cuộc chiến chinh,
Hội Diên Hồng dân đồng tình: Quyết chiến!
Giặc có mạnh nhưng không bằng ý chí,
Của dân Nam trước hiểm họa diệt vong.

*Đồng bào ơi,
Nay lo sợ, pháp phòng,
Thế nước yếu, phải làm sao chống giặc.
Khí giới: đồng tiền, vạn năng sức mạnh,
Không gửi về, đảng hãi sợ cuồng cuồng.
Diệt Cộng nô, đây chính kẻ nội thù,
Cam đo hộ như trong thời lập quốc.
Thế nước yếu, phải đồng lòng, cương quyết,
Vì việc chung mà bỏ hết tị hiềm.
Giang sơn này và tộc Việt ưu tiên,
Đánh cho tan quân Tàu mưu Nam tiến.*

*Trong tuyệt vọng, đã kết đoàn: Chiến đấu!
Nước lâm nguy, đã thể hiện lòng dân.
Khi tối tăm, lửa Quốc Đạo soi đường,
Như Sử Việt đã bao lần ghi chép.
Dậy mà đi, dơ cánh tay sắt thép,
Tiếp tiền nhân, hòa máu viết sử xanh.
Hồn núi sông hun đúc giống hùng anh,
Đất nước phải bảo tồn, dành con cháu.
(Nguyễn P. Thúy, 5/15/ 2009)*

(*) Trên đường sang Tàu làm sứ giả, Nguyễn Phi Khanh đã từ biệt con là Nguyễn Trãi tại Ai Nam Quan.

Hiểm Hoa Bữa Vây - "Chuyện Đời Chưa Kể Hết" của Nguyễn Phương Thúy

Tháng Tư vào xuân, muôn hoa khoe sắc, có lễ hội Hoa Anh Đào. Cánh hoa, phấn hoa, lãnh đăng trong gió, phủ ngập đường. Tiết trời ban mai lành lạnh, đến giữa trưa, nắng vàng dịu dịu, âm áp, dễ chịu. Tay cuốc, tay xẻng, cặm cùi quét dọn vườn, trồng hoa.

Tháng Tư vạn vật hồi sinh. Chúa phục sinh, Phật đản sinh. Mừng Chúa sống lại, Phật vào đời cứu rỗi chúng sinh.

Tháng Tư có Spring Break, trường đóng cửa một tuần, dẫn con đi chơi xa. Vài hôm sau là sinh nhật của hai con, chỉ cách nhau có ba ngày. Năn nỉ chúng làm sinh nhật cùng một ngày, vào cuối tuần, cho đỡ cực.

Tháng Tư bận rộn. Tháng Tư vui xuân, vui với gia đình. Vậy mà lòng canh cánh nỗi buồn, chỉ chực trào lên trong khóe mắt, lấn át mọi niềm vui. Bởi tháng Tư ấy là tháng Tư Đen.

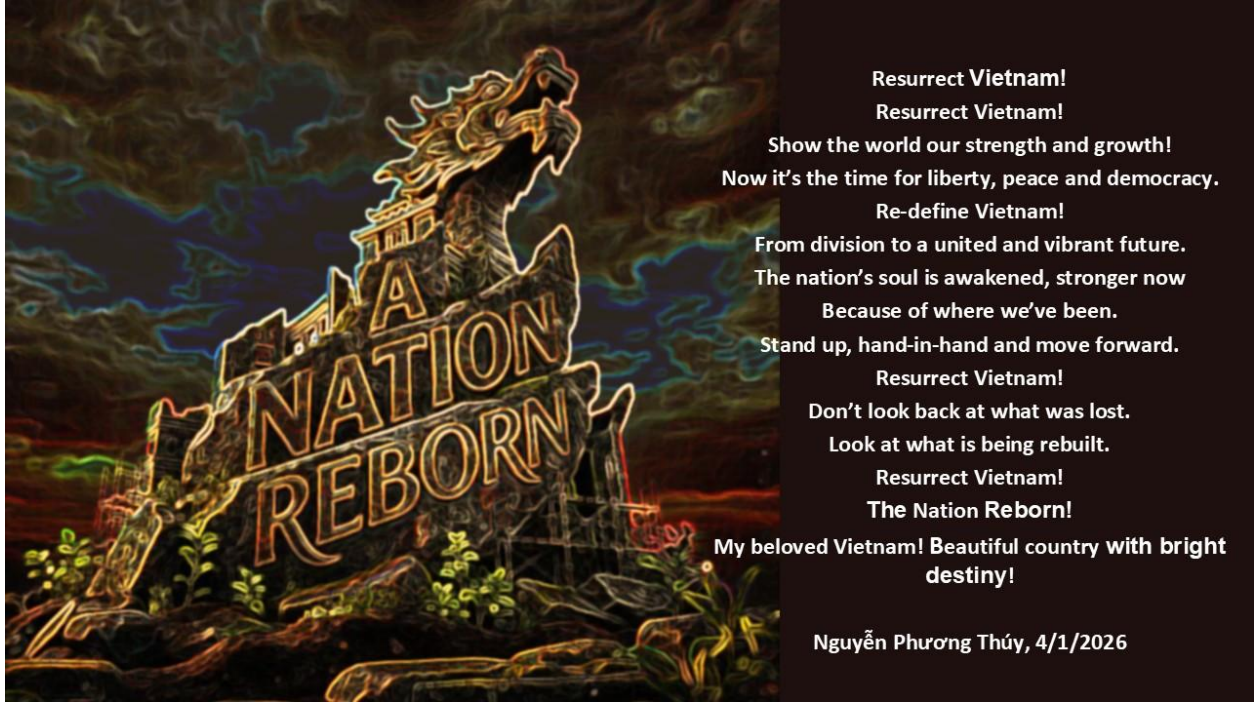
Tháng Tư Đen Quốc Hận, giỗ cái tang chung của cả nước, cho người đi lẫn kẻ ở lại. Người đi phải trả giá rất đắt cho đời sống mới, kẻ ở lại vẫn còn phải gánh chịu những tai ương, oan ức cho đến bây giờ.

Một vết Đen hằn trong tâm trí! Tưởng thời gian sẽ làm phai nhạt, nhưng không, thời gian chỉ phơi bày sự thật, tô đậm vết Đen thêm rõ ràng, xấu xí. Chỉ có lời thú tội, xin lỗi chân thành của những kẻ mang trọng tội may ra có thể tẩy xóa nó vĩnh viễn.

Tháng Tư Đen của những năm đầu Thế kỷ 21, đen như mực vì những biến chuyển tồi tệ trong nước. Niềm lo âu, uất hận đau đáu bấy lâu chỉ chực chờ bộc phát. Có những lúc tuyệt vọng, buông lời cầu xin thiết tha: “Hỡi anh linh của tổ tiên, của anh hùng dân tộc, hãy cứu lấy Việt Nam”. Lại có những lúc phẫn uất, gào lên: “Đồng bào ơi, có nghe chăng tiếng gọi thôi thúc của non sông, có thấy chăng tai họa cận kề. Hãy mau ***Dậy Mà Đi Giữ Giang Sơn***”!

*Dậy mà đi, đi
Dậy mà đi, đi
Dậy mà đi bước chân dồn vang xa,
Dậy mà đi mau chóng giữ sơn hà.
Dậy mà đi, đi
Dậy mà đi, đi
Dậy mà đi, đi
Dưới ánh dương chói lòa,
Tay nắm tay nhịp bước,
Cất cao lời hùng ca.
Dậy mà đi, đi
Dậy mà đi, đi
Dậy mà đi, đi
Trước thảm họa xâm lăng,
Bên vực thẳm diệt vong,
Tự do, nhân quyền mất,
Việt Nam thoái hóa dân.
Dậy mà đi, đi
Dậy mà đi, đi
Dậy mà đi, đi
Lắng nghe tiếng quốc ca,
Hồn thiêng tổ tiên hòa,
Dục lòng ra chiến trận.
Nợ quốc gia chất chồng.
Dậy mà đi, đi
Dậy mà đi, đi
Dậy mà đi, đi
Đạp sóng dữ, cuồng phong,
Vượt núi cao, sông rộng,
Dân, quân quyết một lòng.
Dậy mà đi, đi
Dậy mà đi, đi
Dậy mà đi, đi
Dậy mà đi, chết cho ngày vinh quang,
Dậy mà đi, nước Nam sẽ huy hoàng.
Dậy mà đi, đi
Dậy mà đi, đi, đi, đi...*
(**Nguyễn P. Thúy**, 11/30/2011)

[Dậy Mà Đi Giữ Giang Sơn của Nguyễn Phương Thúy](#)

A Nation Reborn của Nguyễn Phương Thúy